

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ

خداوند دوست ندارد کسی با سخنان خود بدیها را اظهار کند

ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

مگر آن کسی که مورد ستم واقع شده باشد، خداوند شنوا و

دانا است. (۱۴۸)

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءِ

(اما) اگر نیکیها را آشکار یا مخفی سازید و یا از بدیها گذشت

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

نمائید (مجاز خواهید بود) خداوند بخشنده و توانا است (و با

اینکه قادر بر انتقام است. عفو و گذشت می‌کند) (۱۴۹)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ

کسانی که خدا و پیامبران او را انکار می‌کنند و می‌خواهند در

يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضِ

میان آنها تبعیض قائل شوند، و می‌گویند به بعضی ایمان

وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ

داریم و بعضی را انکار می‌کنیم و می‌خواهند در میان این دو،

سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

راهی برای خود انتخاب کنند... (۱۵۰)

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

آنها کافران حقیقی اند و برای کافران مجازات توهین آمیزی

عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾

فراهم ساخته‌ایم. (۱۵۱)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ

(ولی) کسانی که به خدا و رسولان او ایمان آورده و میان

مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَكَانَ

احدی از آنها فرق نمی‌گذارند پاداش آنها را خواهیم داد،

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

خداوند آمرزنده و مهربان است. (۱۵۲)

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا

اهل کتاب از تو تقاضا می‌کنند کتابی از آسمان (یکجا) بر آنها

مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ

نازل کنی (در حالی که این بهانه‌ای بیش نیست) آنها از موسی

فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ

بزرگتر از این را خواستند و گفتند خدا را آشکارا بما نشان

ده، و به خاطر این ستم صاعقه آنها را فرو گرفت، سپس

بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا

مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا

غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَعِيرٍ حَقٌّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا

عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا
لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ

يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

گوساله (سامری) را پس از آنهمه دلایل روشن که برای آنها
آمد (به خدائی) انتخاب کردند ولی ما آنها را عفو کردیم و به
موسی برتری آشکاری دادیم. (۱۵۳)

و کوه طور را بر فراز آنها برافراشتیم و در همان حال از آنها
پیمان گرفتیم و به آنها گفتیم (بعنوان توبه) از در (بیت
المقدس) با خضوع در آئید و (نیز) به آنها گفتیم روز شنبه
تعدی نکنید (و دست از کار بکشید) و از آنها (در برابر همه
اینها) پیمان محکمی گرفتیم. (۱۵۴)

آنها بخاطر اینکه پیمانشان را شکستند و آیات خدا را انکار
کردند و پیامبران را به ناحق کشتند و بخاطر اینکه (از روی
استهزاء) می گفتند بر دل‌های ما پرده افکنده شده (و سخنان
پیامبران را درک نمی کنیم مطرود درگاه خدا شدند) آری
خداوند به علت کفرشان بر دل‌های آنها مهر زده و لذا جز عده
کمی ایمان نمی آورند (آنها که راه حق می پویند و سر لجاج
ندارند). (۱۵۵)

و (نیز) بخاطر کفرشان و تهمت بزرگی که بر مریم
زدند. (۱۵۶)

و گفتارشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم
در حالی که نه او را کشتند و نه بدار آویختند لکن امر بر آنها
مشتبّه شد و کسانی که در مورد (قتل) او اختلاف کردند از آن
در شک هستند و علم به آن ندارند و تنها از گمان پیروی
می کنند و قطعاً او را نکشتند. (۱۵۷)

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

بلکه خدا او را به سوی خود برد و خداوند توانا و حکیم

حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

است. (۱۵۸)

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

و هیچیک از اهل کتاب نیست مگر اینکه به او قبل از مرگش

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

ایمان می‌آورد و روز قیامت گواه بر آنها خواهد بود. (۱۵۹)

فَظَلَمُوا مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

بخاطر ظلمی که از یهود صادر شد و (نیز) بخاطر جلوگیری

أَحَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

کردن بسیار، از راه خدا قسمتی از چیزهای پاکیزه را که بر

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

آنها حلال بود تحریم کردیم. (۱۶۰)

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَقَدْ نُفُوهَا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالِ

و (همچنین) به خاطر رباخواری در حالی که از آن نهی شده

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا

بودند و خوردن اموال مردم به باطل، و برای کافران آنها عذاب

أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

دردناکی آماده کرده‌ایم. (۱۶۱)

لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ

ولی آن دسته از آنها که راسخ در علمند و آنها که ایمان دارند

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ

به تمام آنچه بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو نازل گردیده

وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ

ایمان می‌آورند و آنها که نماز را بر پا می‌دارند و آنان که زکاة

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا

می‌دهند و آنها که به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند به

عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

زودی به همه آنان پاداش عظیمی خواهیم داد. (۱۶۲)

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ

ما به تو وحی فرستادیم همانگونه که به نوح و پیامبران بعد از

مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

او وحی فرستادیم و (نیز) به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ

يعقوب و اسباط (بنی اسرائیل) و عیسی و ایوب و یونس و

وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ

هارون و سلیمان وحی نمودیم و به داود زبور دادیم. (۱۶۳)

رُؤُوسًا ﴿١٦٣﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا

و پیامبرانی که سرگذشت آنها را قبلاً برای تو بیان کرده‌ایم و

لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ

تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

پیامبرانی که سرگذشت آنها را بیان نکرده‌ایم و خداوند با

موسی سخن گفت. (۱۶۴)

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

پیامبرانی که بشارت دهنده و بیم دهنده بودند، تا برای مردم

بعد از این پیامبران بر خدا حجتی باقی نماند (و بر همه اتمام

حجت شود) و خداوند توانا و حکیم است. (۱۶۵)

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

ولی خداوند گواهی میدهد به آنچه بر تو نازل کرده، که از

روی علمش نازل کرده است، و فرشتگان (نیز) گواهی

می‌دهند، گرچه گواهی خدا کافی است. (۱۶۶)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ

ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

کسانی که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا باز داشتند در

گمراهی دور و درازی گرفتار شده‌اند. (۱۶۷)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ

لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

کسانی که کافر شدند و ستم (به خود و دیگران) کردند هرگز

خدا آنها را نخواهد بخشید و آنها را به راه هدایت نخواهد

کرد. (۱۶۸)

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

مگر به سوی راه دوزخ! که جاودانه در آن خواهند ماند و این

کار برای خدا آسان است! (۱۶۹)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ

رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

ای مردم! پیامبری «که انتظارش را می‌کشیدید» با (برنامه)

حق از طرف پروردگارتان آمد، باو ایمان بیاورید که به سود

شما است و اگر کافر شوید (به خدا زیانی نمی‌رسد زیرا) برای

خدا است آنچه در آسمانها و زمین است و خداوند دانا و حکیم

است. (۱۷۰)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ

ای اهل کتاب در دین خود غلو (و زیاده روی) نکنید و درباره

خدا غیر از حق نگویید مسیح عیسی بن مریم فقط فرستاده

مَرَّيْمَ رَسُولَ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرَّيْمَ وَرُوحٌ
 مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهَوْا
 خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ
 يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

خدا و کلمه (و مخلوق) او است، که او را به مریم القا نمود و
 روحی (شایسته) از طرف او بود، بنابراین ایمان به خدا و
 پیامبران او بیاورید و نگوئید (خداوند) سه گانه است (از این
 سخن) خودداری کنید که به سود شما نیست، خدا تنها معبود
 یگانه است، او منزه است که فرزندی داشته باشد (بلکه) از آن
 او است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و برای تدبیر و
 سرپرستی آنها خداوند کافی است. (۱۷۱)

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
 الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ
 عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ
 جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

هرگز مسیح از این استنکاف نداشت که بنده خدا باشد و نه
 فرشتگان مقرب او (از این استنکاف داشتند) و آنها که از
 عبودیت و بندگی او استنکاف ورزند و تکبر کنند به زودی
 همه آنها را به سوی خود محشور خواهد کرد (و در رستاخیز
 بر می‌انگیزد). (۱۷۲)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ
 أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
 اسْتَنْكَفُوا واسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
 نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

اما آنها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند پاداش آنها
 را بطور کامل خواهد داد و از فضل و بخشش خود بر آنها
 خواهد افزود و اما آنها را که استنکاف کردند و تکبر ورزیدند،
 مجازات دردناکی خواهد کرد و برای خود غیر از خدا سرپرست
 و یآوری نخواهند یافت. (۱۷۳)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾
 فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَعَاتَصَمُوا بِهِ
 فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ
 صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

ای مردم! دلیل آشکاری از طرف پروردگارتان برای شما آمد و
 نور واضحی بسوی شما فرستادیم. (۱۷۴)
 اما آنها که ایمان به خدا آوردند و به آن (کتاب آسمانی) چنگ
 زدند به زودی همه را در رحمت و فضل خود وارد خواهد
 ساخت و در راه راستی به سوی خودش هدایت می‌کند. (۱۷۵)

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ
 امْرُؤَهُ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا
 نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
 كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ
 الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

از تو (درباره ارث خواهران و برادران) سوال می کنند، بگو
 خداوند حکم کلاله (خواهر و برادر) را برای شما بیان می کند:
 اگر مردی از دنیا برود که فرزند نداشته باشد و برای او
 خواهری باشد نصف اموالی را که به جا گذاشته از او (به ارث)
 می برد و (اگر خواهری از دنیا برود و وارث او یک برادر باشد)
 او تمام مال را از آن خواهر به ارث می برد، در صورتی که
 (شخص متوفی) فرزند نداشته باشد، و اگر دو خواهر (از
 متوفی) باقی بماند دو ثلث اموال را می برند و اگر برادر و
 خواهر با هم باشند (تمام اموال را میان خود تقسیم می کنند
 به این ترتیب که) برای هر مذکر دو برابر سهم مؤنث خواهد
 بود - خداوند (احکام خود را) برای شما بیان می کند تا گمراه
 نشوید و خداوند به همه چیز دانا است. (۱۷۶)

سوره ۵: المائدة

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ای کسانی که ایمان آورده اید به پیمانها و قراردادهای وفا کنید،
 چهار پایان (و جنین چهار پایان) برای شما حلال شده است
 مگر آنچه بر شما خوانده میشود (به جز آنها که استثناء خواهد
 شد) و صید را به هنگام احرام حلال نشمرید خداوند هر چه
 بخواهد (و صلاح ببیند) حکم میکند. (۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید شعایر الهی (و مراسم حج را
 محترم بشمرید و مخالفت با آنها) را حلال ندانید و نه ماه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
 بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِي
 الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا
 يُرِيدُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا
 الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ

الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢﴾

حرام را، و نه قربانیهای بینشان، و نشاندار، و نه آنها که به
قصد خانه خدا برای بدست آوردن فضل پروردگار و خشنودی
او می‌آیند، اما هنگامی که از احرام بیرون آمدید صید کردن
برای شما مانعی ندارد، و خصومت به جمعیتی که شما را از
آمدن به مسجد الحرام (در سال حدیبیه) مانع شدند نباید
شما را وادار به تعدی و تجاوز کند و (همواره) در راه نیکی و
پرهیزگاری با هم تعاون کنید و (هرگز) در راه گناه و تعدی
همکاری ننمائید و از خدا بپرهیزید که مجازاتش شدید
است. (۲)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا
أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ
وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرٍ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣﴾

گوشت مردار و خون و گوشت خوک و حیواناتی که به غیر نام
خدا ذبح شوند و حیوانات خفه شده، و به زجر کشته شده، و
آنها که بر اثر پرت شدن از بلندی بمیرند، و آنها که به ضرب
شاخ حیوان دیگری مرده باشند، و باقیمانده صید حیوان
درنده، مگر آنکه (به موقع بر آن حیوان برسید و) آنرا سر
ببرید و حیواناتی که روی بتها (یا در برابر آنها) ذبح شوند
(همگی) بر شما حرام است و (همچنین) قسمت کردن گوشت
حیوان بوسیله چوبه‌های تیر مخصوص بخت آزمائی، تمام این
اعمال فسق و گناه است - امروز کافران از (زوال) آئین شما
مایوس شدند، بنابراین از آنها نترسید و از (مخالفت) من
بترسید، امروز دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما
تکمیل نمودم و اسلام را به عنوان آئین (جاودان) شما
پذیرفتم - اما آنها که در حال گرسنگی دستشان بغذای

دیگری نرسد و متمایل به گناه نباشند (مانعی ندارد که از گوشت‌های ممنوع بخورند) خداوند آمرزنده و مهربان است. (۳)

از تو سوال می‌کنند چه چیزها برای آنها حلال شده است بگو آنچه پاکیزه است برای شما حلال گردیده و (نیز صید) حیوانات شکاری که از آنچه خداوند به شما تعلیم داده به آنها یاد داده‌اید (برای شما حلال است) پس از آنچه این حیوانات برای شما (صید می‌کنند و) نگاه می‌دارند بخورید و نام خدا را (به هنگام فرستادن حیوان برای شکار) بر آن برید و از خدا بپرهیزید که خداوند سریع الحساب است. (۴)

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شد و (همچنین) غذای اهل کتاب برای شما حلال است و غذای شما برای آنها حلال می‌باشد و (نیز) زنان پاکدامن از مسلمانان و زنان پاکدامن از اهل کتاب حلال هستند هنگامی که مهر آنها را بپردازید و پاکدامن باشید نه زناکار و نه دوست پنهانی و نامشروع گیرید، و کسی که انکار کند آنچه را باید به آن ایمان بیاورد اعمال او باطل و بی‌اثر می‌گردد و در سرای دیگر از زیانکاران خواهد بود. (۵)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که برای نماز بپاخاستید صورت و دستها را تا آرنج بشوئید و سر و پاها را تا مفصل (یا برآمدگی پشت پا) مسح کنید و اگر جنب باشید خود را بشوئید (غسل کنید) و اگر بیمار یا مسافر باشید یا یکی از شما از محل پستی آمده (قضای حاجت کرده) یا با زنان

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ
تَعَلَّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا
آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ
حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْحَاسِرِينَ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ
عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ

لَا مَسْتُمْ النَّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

تماس گرفته باشید (آمیزش جنسی کرده‌اید) و آب (برای
غسل یا وضو) نیابید با خاک پاکی تیمم کنید و از آن بر
صورت (پیشانی) و دستها بکشید، خداوند نمی‌خواهد مشکلی
برای شما ایجاد کند بلکه می‌خواهد شما را پاک سازد و
نعمتش را بر شما تمام نماید شاید شکر او را بجا آورید. (۶)

وَاذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

و بیاد بیاورید نعمت خدا را بر شما و پیمانی را که موکداً از
شما گرفت، آن زمان که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم، و از
(مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید که خدا از درون سینه‌ها آگاه
است. (۷)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا
تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همواره برای خدا قیام کنید و از
روی عدالت گواهی دهید، دشمنی با جمعیتی شما را به گناه
ترک عدالت نکشاند، عدالت کنید که به پرهیزکاری نزدیکتر
است و از خدا بپرهیزید که از آنچه انجام می‌دهید آگاه
است. (۸)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

خداوند به آنها که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند
وعده آمرزش و پاداش عظیمی داده است. (۹)
و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند اهل
دوزخند. (۱۰)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمتی را که خدا به شما
بخشیده بیاد آورید، آن زمان که جمعی (از دشمنان) قصد
داشتند دست به سوی شما دراز کنند (و شما را از میان بر
دارند) اما خدا دست آنها را از شما باز داشت، از خدا بپرهیزید،

و مومنان باید تنها بر خدا توکل (و تکیه) کنند. (۱۱)

خدا از بنی اسرائیل پیمان گرفت، و از آنها دوازده رهبر و سرپرست برانگیختیم و خداوند (به آنها) گفت من با شما هستم، اگر نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و به رسولان من ایمان بیاورید و آنها را یاری کنید و بخدا قرض الحسن بدهید (در راه او به نیازمندان کمک کنید) گناهان شما را می پوشانم (می بخشم) و شما را در باغهای بهشت که نهرها از زیر درختان آن جاری است وارد می کنم، اما هر کس بعد از این کافر شود از راه راست منحرف گردیده است. (۱۲)

اما بخاطر پیمان شکنی، آنها را از رحمت خویش دور ساختیم و دل‌های آنها را سخت و سنگین نمودیم (تا آنجا که) سخنان (خدا) را از مورد خود تحریف می کنند و بخشی از آنچه را به آنها گوشزد شده بود فراموش کردند و هر زمان به خیانتی (تازه) از آنها آگاه می شوی، مگر عده کمی از آنها، ولی از آنها در گذر و صرف نظر کن که خداوند نیکوکاران را دوست می دارد. (۱۳)

و از کسانی که ادعای نصرانیت (و یاری مسیح) داشتند (نیز) پیمان گرفتیم ولی آنها قسمت قابل ملاحظه‌ای از آنچه به آنان تذکر داده شده بود بدست فراموشی سپردند، لذا در میان آنها تا دامنه قیامت عداوت و دشمنی افکندیم و خداوند در آینده آنها را از آنچه انجام داده‌اند (و از نتایج آن) آگاه خواهد ساخت. (۱۴)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ بَاطِنًا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارِ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

فَمَا نَقِضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٥﴾

ای اهل کتاب پیامبر ما بسوی شما آمد و بسیاری از حقایق
کتاب آسمانی را که شما کتمان کردید روشن می‌سازد و از
بسیاری از آن (که فعلا مورد نیاز نبوده) صرف نظر می‌نماید،
از طرف خدا نور و کتاب آشکاری بسوی شما آمد. (۱۵)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

خداوند به برکت آن، کسانی را که از خشنودی او پیروی کنند
به راههای سلامت هدایت می‌کند، و از تاریکیها - به فرمان
خود - به سوی روشنائی می‌برد، و آنها را به راه راست رهبری
می‌نماید. (۱۶)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ
يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

بطور مسلم آنها که گفتند خدا مسیح بن مریم است کافر
شدند، بگو اگر خدا بخواهد مسیح بن مریم و مادرش و همه
کسانی را که در روی زمین هستند هلاک کند چه کسی
میتواند جلوگیری کند! (آری) برای خدا است حکومت آسمانها
و زمین و آنچه در میان آن دو قرار دارد، هر چه خواهد
می‌آفریند (حتی انسانی از مادر و بدون پدر مانند مسیح) و او
بر هر چیزی قدرت دارد. (۱۷)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

یهود و نصاری می‌گفتند ما فرزندان خدا و دوستان (خاص) او
هستیم، بگو: پس چرا شما را در برابر گناهانتان مجازات
می‌کند؟، بلکه شما انسانی هستید از مخلوقات او، هر کس را
بخواد (و شایسته ببیند) می‌بخشد، و هر کس را بخواد (و
شایسته بداند) مجازات می‌کند، و حکومت آسمانها و زمین و
آنچه در میان آنها است از آن او است، و بازگشت همه
موجودات به سوی اوست. (۱۸)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ
بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

ای اهل کتاب! رسول ما به سوی شما آمد در حالی که بدنبال
فترت میان پیامبران، حقایق را برای شما بیان می‌کند مبادا
(روز قیامت بگوئید نه بشارت دهنده‌ای به سوی ما آمد، و نه
بیم دهنده‌ای، (هم اکنون پیامبر) بشارت دهنده و بیم دهنده
به سوی شما آمد و خداوند بر همه چیز توانا است. (۱۹)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَأَتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

(بیاد آورید) هنگامی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم!
نعمت خدا را بر خود متذکر شوید هنگامی که در میان شما
پیامبرانی قرار داد (و زنجیر استعمار فرعون را شکست) و شما
را صاحب اختیار خود قرار داد و به شما چیزهایی بخشید که
به هیچیک از جهانیان نداده بود. (۲۰)

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

ای قوم! به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته
وارد شوید و به پشت سر خود باز نگردید (و عقب نشینی
نکنید) که زیانکار خواهید شد. (۲۱)

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ
نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

گفتند ای موسی در آن (سرزمین) جمعیتی ستمگرند و ما
هرگز وارد آن نمی‌شویم تا آنها خارج شوند، اگر آنها از آن
خارج شوند ما وارد خواهیم شد! (۲۲)

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَأِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

دو نفر از مردانی که از خدا می‌ترسیدند و خداوند به آنها
نعمت (عقل و ایمان و شهامت) داده بود گفتند شما وارد
دروازه شهر آنان شوید هنگامی که وارد شدید پیروز خواهید
شد و بر خدا توکل کنید اگر ایمان دارید. (۲۳)

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا
فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا

(بنی اسرائیل) گفتند ای موسی تا آنها در آنجا هستند ما
هرگز وارد آن نخواهیم شد، تو و پروردگارت بروید و (با آنان)

قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

جنگ کنید، ما همینجا نشسته‌ایم!! (۲۴)

(موسی) گفت پروردگارا! من تنها اختیار خودم و برادرم را

دارم، میان من و این جمعیت گنهکار جدائی بیفکن! (۲۵)

خداوند (به موسی) فرمود: این سرزمین تا چهل سال بر آنها

ممنوع است (و به آن نخواهند رسید) پیوسته در زمین

سرگردان خواهند بود و درباره (سرنوشت) این جمعیت گنهکار

غمگین مباش. (۲۶)

داستان دو فرزند آدم را به حق بر آنها بخوان، هنگامی که هر

کدام عملی برای تقرب (به پروردگار) انجام دادند، اما از یکی

پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد (برادری که عملش

مردود شده بود به برادر دیگر) گفت: بخدا سوگند تو را خواهم

کشت (برادر دیگر) گفت (من چه گناهی دارم زیرا) خدا تنها

از پرهیزکاران میپذیرد! (۲۷)

اگر تو برای کشتن من دست دراز کنی من دست به قتل تو

نمیگشایم، چون از پروردگار جهانیان میترسم! (۲۸)

الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

من می‌خواهم با گناه من و خودت (از این عمل) بازگردی (و

بار هر دو را بدوش کشی) و از دوزخیان گردی و همین است

سزای ستمکاران! (۲۹)

نفس سرکش تدریجا او را مصمم به کشتن برادر کرد، و او را

کشت، و از زیانکاران شد. (۳۰)

سپس خداوند زاغی را فرستاد که در زمین جستجو (و کند و

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي

فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ

فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا

فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَمَ تَتَقَبَّلَ مِنَ الْآخِرِ قَالَ

لَأَفْتُلنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ

الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لَئِن بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ

يَدِي إِلَيْكَ لِأَفْتُلنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ

الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ

أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ

الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ

كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا
أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ
سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

کاو) میکرد تا به او نشان دهد چگونه جسد برادر خود را دفن کند، او گفت: وای بر من! آیا من نمیتوانم مثل این زاغ باشم و جسد برادر خود را دفن کنم، و سرانجام (از ترس رسوائی و بر اثر فشار وجدان از کار خود) پشیمان شد. (۳۱)

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

بهمین جهت بر بنی اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس انسانی را بدون ارتکاب قتل یا فساد در روی زمین بکشد چنان است که گوئی همه انسانها را کشته و هر کس انسانی را از مرگ رهایی بخشد چنان است که گوئی همه مردم را زنده کرده است، و رسولان ما با دلایل روشن بسوی بنی اسرائیل آمدند، اما بسیاری از آنها، تعدی و اسراف، در روی زمین کردند. (۳۲)

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

کیفر آنها که با خدا و پیامبر به جنگ بر می‌خیزند و در روی زمین دست به فساد می‌زنند. (و با تهدید به اسلحه به جان و مال و ناموس مردم حمله می‌برند) این است که اعدام شوند یا به دار آویخته گردند یا (چهار انگشت از) دست راست و پای چپ آنها بریده شود و یا از سرزمین خود تبعید گردند، این رسوائی آنها در دنیاست و در آخرت مجازات بزرگی دارند. (۳۳)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

مگر آنها که قبل از دست یافتن شما بر آنان توبه کنند، بدانید (خدا توبه آنها را میپذیرد) خداوند آمرزنده و مهربان است. شان نزول در شان نزول این آیه چنین نقل کرده‌اند که: جمعی از مشرکان خدمت پیامبر آمدند و مسلمان شدند اما آب و هوای مدینه به آنها نساخت، رنگ آنها زرد و بدنشان

بیمار شد، پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) برای بهبودی آنها دستور داد به خارج مدینه در نقطه خوش آب و هوایی از صحرا که شتران زکات را در آنجا به چرا می‌بردند بروند و ضمن استفاده از آب و هوای آنجا از شیر تازه شتران به حد کافی استفاده کنند، آنها چنین کردند و بهبودی یافتند اما به جای تشکر از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) چوپانهای مسلمان را دست و پا بریده و چشمان آنها را و سپس دست به کشتار آنها زدند و شتران زکوة را غارت کرده و از اسلام بیرون رفتند. پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) دستور داد آنها را دستگیر کردند و همان کاری که با چوپانها انجام داده بودند به عنوان مجازات درباره آنها انجام یافت، یعنی چشم آنها را کور کردند و دست و پای آنها را بریدند و کشتند تا دیگران عبرت بگیرند و مرتکب این اعمال ضد انسانی نشوند، آیه فوق درباره این گونه اشخاص نازل گردید و قانون اسلام را در مورد آنها شرح داد. (۳۴)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پرهیزگاری پیشه کنید و وسیله‌ای برای تقرب به خدا انتخاب نمائید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید. (۳۵)

کسانی که کافر شدند اگر تمام آنچه که روی زمین قرار دارد و همانند آن، مال آنها باشد و آنها را برای نجات از مجازات روز قیامت بدهند، از آنان پذیرفته نخواهد شد، و مجازات دردناکی خواهند داشت. (۳۶)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

آنها پیوسته می‌خواهند از آتش خارج شوند ولی نمی‌توانند
خارج شوند و برای آنها مجازات پایداری است. (۳۷)

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملی که انجام داده‌اند به
عنوان یک مجازات الهی قطع کنید، و خداوند توانا و حکیم
است. (۳۸)

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يُتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

اما آن کس که پس از ستم کردن، توبه و جبران نماید خداوند
توبه او را می‌پذیرد زیرا خداوند آمرزنده و مهربان است. (۳۹)
آیا نمی‌دانی که خداوند مالک و حکمران آسمانها و زمین
است! هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) مجازات می‌کند و
هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و خداوند بر هر
چیزی قادر است. (۴۰)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ
تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ
لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ
أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ
فِي الدُّنْيَا حَزْبٌ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

ای فرستاده (خدا) آنها که با زبان می‌گویند ایمان آورده‌ایم و
قلب آنها ایمان نیاورده و در مسیر کفر بر یکدیگر سبقت
می‌جویند تو را اندوهگین نکنند و (همچنین) از یهودیان (که
این راه را می‌پیمایند) آنها زیاد به سخنان تو گوش می‌دهند تا
دستاویزی برای تکذیب تو بیابند، آنها جاسوسان جمعیت
دیگری هستند که خود آنها نزد تو نیامده‌اند، آنها سخنان را از
محل خود تحریف می‌کنند، و می‌گویند اگر این را (که ما
می‌خواهیم) به شما دادند (و محمد بر طبق خواسته شما
داوری کرد) بپذیرید و الا دوری کنید (و عمل ننمائید) و
کسی را که خدا (بر اثر گناهان پی در پی) بخواهد مجازات
کند قادر به دفاع از او نیستی، آنها کسانی هستند که خدا

نخواستہ دلہایشان را پاک کند، در دنیا رسوائی و در آخرت

مجازات بزرگ نصیب آنان خواهد شد. (۴۱)

آنها بسیار به سخنان تو گوش می دهند تا آنرا تکذیب کنند،

مال حرام فراوان می خورند اگر نزد تو آمدند در میان آنان

داوری کن یا (اگر صلاح بود) آنها را بحال خود واگذار و اگر از

آنها صرف نظر کنی به تو زیان نمی رسانند و اگر میان آنها

داوری کنی با عدالت داوری کن که خدا عادلان را دوست

دارد (۴۲)

آنها چگونه تو را به داوری می طلبند در حالی که تورات نزد

ایشان است و در آن حکم خدا هست (وانگهی) پس از داوری

خواستن از حکم تو روی می گردانند، و آنها مؤمن

نیستند (۴۳)

ما تورات را نازل کردیم که در آن هدایت و نور بود و پیامبران

که تسلیم در برابر فرمان خدا بودند، با آن، برای یهودیان حکم

می کردند و (همچنین) علماء و دانشمندان به این کتاب الهی

که به آنها سپرده شده بود و بر آن گواه بودند، داوری

می نمودند، بنابراین (از داوری کردن بر طبق آیات الهی) از

مردم نهراسید و از من بترسید و آیات مرا به بهای ناچیز

نفروشید و آنها که به احکامی که خدا نازل کرده حکم

نمی کنند کافرند. (۴۴)

و بر آنها (بنی اسرائیل) در آن (تورات) مقرر داشتیم که جان

در مقابل جان و چشم در مقابل چشم و بینی در برابر بینی و

سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْأَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ

جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ

تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ

اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ

بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا

النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّاتِيُّونَ

وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ وَلَا

تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ

بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ

بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحِ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

گوش در مقابل گوش و دندان در برابر دندان، می‌باشد، و هر
زخمی قصاص دارد و اگر کسی آن را ببخشد (و از قصاص
صرف نظر کند) کفاره (گناهان) او محسوب می‌شود، و هر
کس به احکامی که خدا نازل کرده حکم نکند ستمگر

است (٤٥)

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

و به دنبال آنها (یعنی پیامبران پیشین) عیسی بن مریم را قرار
دادیم که به آنچه پیش از او فرستاده شده بود از تورات تصدیق
داشت و انجیل را به او دادیم که در آن هدایت و نور بود و
(کتاب آسمانی او نیز) تورات را که قبل از او بود تصدیق
می‌کرد و هدایت و موعظه برای پرهیزکاران بود. (٤٦)

وَلِيْحْكُمُ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

به اهل انجیل (پیروان مسیح) گفتیم باید به آنچه خداوند در
آن نازل کرده حکم کنند و کسانی که بر طبق آنچه خدا نازل
کرده حکم نمی‌کنند فاسق هستند. (٤٧)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا
جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

و این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم، در حالی که کتب
پیشین را تصدیق می‌کند و حافظ و نگاهبان آنها است،
بنابراین بر طبق احکامی که خدا نازل کرده در میان آنها حکم
کن، و از هوا و هوسهای آنها پیروی مکن، و از احکام الهی
روی مگردان، ما برای هر کدام از شما آئین و طریقه روشنی
قرار دادیم و اگر خدا می‌خواست، همه شما را امت واحدی
قرار می‌داد ولی خدا می‌خواهد شما را در آنچه به شما
بخشیده بیازماید (و استعدادهای شما را پرورش دهد) بنابراین
بکوشید و در نیکیها به یکدیگر سبقت جوئید، بازگشت همه

شما به سوی خدا است و از آنچه در آن اختلاف کرده‌اید به

شما خبر خواهد داد! (۴۸)

و باید در میان آنها (اهل کتاب) طبق آنچه خداوند نازل کرده

حکم کنی و از هوسهای آنان پیروی مکن و بر حذر باش که

مبادا تو را از بعضی احکامی که خدا بر تو نازل کرده منحرف

سازند، و اگر آنها (از حکم و داوری تو) روی گردانند بدان

خداوند می‌خواهد آنها را بخاطر پاره‌ای از گناهانشان مجازات

کند و بسیاری از مردم فاسقند. (۴۹)

آیا آنها حکم جاهلیت را (از تو) می‌خواهند، و چه کسی برای

افراد با ایمان بهتر از خدا حکم می‌کند؟ (۵۰)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید یهود و نصاری را تکیه گاه خود

قرار ندهید، آنها تکیه گاه یکدیگرند و کسانی که از شما بانها

تکیه کنند از آنها هستند خداوند جمعیت ستمکار را هدایت

نمی‌کند. (۵۱)

مشاهد می‌کنی افرادی را که در دل‌هایشان بیماری است در

(دوستی با) آنان بر یکدیگر پیشی می‌گیرند، و می‌گویند

می‌ترسیم حادثه‌ای برای ما اتفاق بیفتد (و نیاز به کمک آنها

داشته باشیم) شاید خداوند پیروزی یا حادثه دیگری از ناحیه

خود (به نفع مسلمانان) پیش بیاورد و این دسته از آنچه در

دل پنهان داشتند پشیمان گردند. (۵۲)

و آنها که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا این (منافقان) همانها

هستند که با نهایت تاکید سوگند یاد کردند که با شما

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

هستیم! (چرا سرانجام کارشان به اینجا رسید) اعمالشان نابود

گشت و زیانکار شدند. (۵۳)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر کس از شما از آئین خود باز گردد (به خدا زبانی نمی‌رساند) خداوند در آینده جمعیتی را می‌آورد، که آنها را دوست دارد و آنها (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران نیرومندند، آنها در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش کنندگان هراسی ندارند. این فضل خدا است که بهر کس بخواهد (و شایسته ببیند)

می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند داناست. (۵۴)

سرپرست و رهبر شما تنها خدا است، و پیامبر او، و آنها که ایمان آورده‌اند و نماز را بر پا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌پردازند. (۵۵)

و کسانی که ولایت خدا و پیامبر او و افراد با ایمان را بپذیرند (پیروزند زیرا) حزب و جمعیت خدا پیروز می‌باشد! (۵۶)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، افرادی که آئین شما را بباد استهزاء و بازی می‌گیرند از اهل کتاب و مشرکان، دوست و تکیه گاه خود انتخاب نکنید، و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید. (۵۷)

آنها هنگامی که (اذان می‌گوئید و مردم را) به نماز می‌خوانید آنها به مسخره و بازی می‌گیرند، این بخاطر آن است که آنها جمعی هستند که درک نمی‌کنند. (۵۸)

بگو ای اهل کتاب آیا به ما خرده می‌گیرید! (مگر ما چه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
يُتِمُّونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ

أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ
وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

کرده‌ایم) جز اینکه به خداوند یگانه، و به آنچه بر ما نازل شده،
و به آنچه پیش از این نازل گردیده است ایمان آورده‌ایم و این
بخاطر آن است که بیشتر شما از راه حق بدر رفته‌اید (و لذا
حق در نظر شما نازیباست). (۵۹)

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ
مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ
الْقِرَدَةَ وَالخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنِ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

بگو: آیا شما را از کسانی که جایگاه و پاداششان بدتر از این
است با خبر کنم!! کسانی که خداوند آنها را از رحمت خود
دور ساخته و مورد خشم قرار داده (و مسخ کرده) و از آنها
میمونها و خوکهای قرار داده و پرستش بت کرده‌اند موقعیت و
محل آنها بدتر است و از راه راست گمراهنترند. (۶۰)

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا
يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

و هنگامی که نزد شما می‌آیند می‌گویند ایمان آورده‌ایم (اما)
با کفر وارد می‌شوند و با کفر خارج می‌گردند و خداوند از آنچه
کتمان می‌کردند آگاهتر است. (۶۱)

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

بسیاری از آنها را می‌بینی که در گناه و تعدی و خوردن مال
حرام بر یکدیگر سبقت می‌جویند، چه زشت است کاری که
انجام می‌دهند. (۶۲)

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ
الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

چرا دانشمندان نصاری و علمای یهود آنها را از سخنان گناه
آمیز و خوردن مال حرام نهی نمی‌کنند! چه زشت است عملی
که انجام می‌دهند. (۶۳)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

و یهود گفتند دست خدا به زنجیر بسته است!، دستهایشان
بسته باد و بخاطر این سخن از رحمت (الهی) دور شوند! بلکه
هر دو دست (قدرت) او گشاده است هر گونه بخواهد
می‌بخشد، و این آیات که بر تو از طرف پروردگارت نازل شده

وَالْبَعْضَاءِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

بر طغیان و کفر بسیاری از آنها می‌افزاید، و در میان آنها
عداوت و دشمنی تا روز قیامت افکنندیم، و هر زمان آتش
جنگی افروختند آنها خداوند خاموش ساخت و برای فساد در
زمین تلاش می‌کنند و خداوند مفسدان را دوست ندارد. (۶۴)
و اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و تقوا پیشه کنند گناهان آنها را
می‌بخشیم و در باغهای پر نعمت بهشت وارد می‌سازیم. (۶۵)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاَهُمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

و اگر آنها تورات و انجیل و آنچه بر آنها از طرف پروردگارشان
نازل شده (قرآن) را برپا دارند از آسمان و زمین روزی خواهند
خورد، جمعی از آنها میانه رو هستند ولی اکثرشان اعمال بدی
انجام می‌دهند. (۶۶)

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

ای پیامبر آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است کاملا
(به مردم) برسان و اگر نکنی، رسالت او را انجام نداده‌ای و
خداوند تو را از (خطرات احتمالی) مردم نگاه میدارد، و خداوند
جمعیت کافران (لجوج) را هدایت نمیکند. (۶۷)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعَصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

ای اهل کتاب! شما هیچ موقعیتی ندارید مگر اینکه تورات و
انجیل و آنچه بر شما از طرف پروردگارتان نازل شده است بر
پا دارید ولی آنچه بر تو از سوی پروردگارت نازل شده (نه تنها
مایه بیداری آنها نمیگردد بلکه) بر طغیان و کفر بسیاری از
آنها میافزاید بنابر این از این قوم کافر (و مخالفت آنها) غمگین
مباش. (۶۸)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

آنها که ایمان آورده‌اند و یهودیان و صابئان و مسیحیان هر گاه

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ

وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

ایمان به خداوند یگانه و روز جزا بیاورند و عمل صالح انجام دهند نه ترسی بر آنها است و نه غمگین خواهند شد. (٦٩)

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنَّا لَا تَهْوَىٰ

أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

ما از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و رسولانی به سوی آنها فرستادیم (ولی) هر زمان پیامبری بر خلاف هوسها و تمایلات آنها می‌آمد عده‌ای را تکذیب می‌کردند و جمعی را می‌کشتند. (٧٠)

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ

بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

و گمان کردند مجازاتی در کار نخواهد بود لذا (از دیدن حقایق و شنیدن سخنان حق) نابینا و کر شدند سپس (بیدار گشتند و) خداوند توبه آنها را پذیرفت دگر بار (بخواب غفلت فرو رفتند و) بسیاری از آنها کور و کر شدند و خداوند به آنچه انجام میدهند داناست. (٧١)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

آنها که گفتند خداوند همان مسیح بن مریم است بطور مسلم کافر شدند (با اینکه خود) مسیح گفت ای بنی اسرائیل خداوند یگانه‌ای را که پروردگار من و شماست پرستش کنید چه اینکه هر کس شریکی برای خدا قرار دهد، خداوند بهشت را بر او حرام کرده است و جایگاه او دوزخ است و ستمکاران یار و یابوری ندارند. (٧٢)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا

يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

آنها که گفتند خداوند یکی از سه خدا است (نیز) بطور مسلم کافر شدند با اینکه معبودی جز معبود یگانه نیست و اگر از آنچه می‌گویند دست برندارند عذاب دردناکی به کافران آنها (که روی این عقیده ایستادگی کنند) خواهد رسید. (٧٣)

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

آیا توبه نمی‌کنند و به سوی خدا باز نمی‌گردند و از او طلب
آمرزش نمی‌نمایند و خداوند آمرزنده مهربان است. (۷۴)

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى

مسیح فرزند مریم فقط فرستاده (خدا) بود پیش از وی نیز
فرستادگان دیگری بودند مادرش نیز زن بسیار راستگوئی بود
هر دو غذا می‌خوردند (با این حال چگونه دعوی الوهیت

يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

مسیح و عبادت مادرش مریم می‌کنید؟) بنگر چگونه نشانه‌ها
را برای آنها آشکار می‌سازیم سپس بنگر چگونه آنها از حق باز
داشته میشوند؟ (۷۵)

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

بگو آیا جز خدا چیزی را می‌رستید که نه مالک زیان شماست
و نه سود شما، و خداوند شنوا و دانا است. (۷۶)

الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

بگو ای اهل کتاب در دین خود غلو (و زیاده روی) نکنید و غیر
از حق نگوئید و از هوسهای جمعیتی که پیشتر از این گمراه
شدند و دگران را گمراه کردند و از راه راست منحرف گشتند
پیروی ننمائید. (۷۷)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ
الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

آنها که از بنی اسرائیل کافر شدند بر زبان داود و عیسی بن
مریم لعن (و نفرین) شدند، این بخاطر آن بود که گناه
می‌کردند و تجاوز می‌نمودند. (۷۸)

السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

آنها از اعمال زشتی که انجام می‌دادند یکدیگر را نهی
نمی‌کردند چه بدکاری انجام می‌دادند. (۷۹)

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

بسیاری از آنها را میبینی که کافران (و بت پرستان) را دوست
می‌دارند (و با آنها طرح دوستی می‌ریزند) چه بد اعمالی از

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا

قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا

اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

پیش برای (معاد) خود فرستادند که نتیجه آن خشم خداوند

بود و در عذاب (الهی) جاودانه خواهند ماند. (۸۰)

و اگر ایمان به خدا و پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و

آنچه بر او نازل شده می آوردند (هرگز) آنها را بدوستی اختیار

نمی کردند، ولی بسیاری از آنها فاسقند. (۸۱)